

[Dahlgaard.]

Udvalget givet Udtryk for, at han paa-tænker en Forstærkelse med Hensyn til Hestekræfter af den Isbryder, Staten i Forvejen har, og det er en Tanke, som jeg fuldt ud kan bifalde.

Under Nr. 51—56 foreligger der Ændringsforslag vedrørende Radiovæsenet, Ændringsforslag, der i Henhold til de Erfaringer, man har haft, dels forhøjer Beløbene for Licensafgifter, altsaa paa Indtægts-siden, og dels Beløbene til Administration og Udsendelse. I Finansudvalget har man drøftet Spørgsmaalet om Radiovæsenets Regnskabsvæsen og Regnskab i det hele taget, idet jeg i hvert Fald for min Del har ønsket et langt mere specificeret Regnskab over Udgiftssiden. Jeg tror ikke, det vil være muligt, efter at Statsradiofonien efterhaanden forvalter saa store Millionbeløb, som der nu er Tale om, at afspise Bevillingsmyndighederne med saa relativt faa Oplysninger, som der her har foreligget for Rigsdagen og Finansudvalget. Derefter har Finansudvalget modtaget en lidt yderligere Specifikation, men en Specifikation, der alligevel betyder, at Statsradiofoniens Regnskab foreligger saa summarisk, at der ikke er Mulighed for nogen som helst Kontrol fra Bevillingsmyndighedernes Side paa dette Omraade. Jeg maa derfor for mit Vedkommende fastholde, at det er sidste Aar, Bevillingsmyndighederne kan nøjes med et Regnskab i den Form, i hvilken det hidtil har foreligget.

Under Finanslovens første Behandling tillod jeg mig at rejse Spørgsmaalet om en Nedskrivning af Statsbanernes Kapital, hvad der vilde have den efter min Mening heldige Følge, at Statsbanernes Regnskab vilde blive belastet med et mindre Beløb baade til Afskrivning og Forrentning. Der har derefter været vekslet Ord om denne Sag i Finansudvalget, og jeg har sikkert ikke misforstaaet den højtærede Minister, naar jeg har faaet den Opfattelse, at Ministeren mener, der er visse Forhandlinger, der kan faa Indflydelse paa Formen for denne Sags Løsning, Forhandlinger, som kan ventes afsluttet i Sommer, saa Ministeren regner med at kunne tage endelig Stilling paa det Statsbanebudget, der forelægges paa Finanslovforslaget til Efteraaret.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): I Anledning af den Debat, der her er ført om Ændringsforslag Nr. 12, vil jeg gerne udtale, at det Forslag, jeg har stillet om 25 000 Kr. som begyndende Bevilling

til Anskaffelse af en ny tresporet Færge over Store Bælt, er stillet af Hensyn til den almindelige Trafik og for saa vidt ikke har noget at gøre med Issituationen, og jeg kan ganske henholde mig til mine Udtalelser ved Finanslovforslagets første Behandling, hvor jeg erkendte Nødvendigheden deraf og ogsaa udtalte, at det var Hensigten paa næste Aars Finanslov at optage en 1ste Bevilling og derefter en 2den Bevilling. Naar jeg har gjort det allerede nu, er det, fordi det har vist sig, at jo hurtigere man faar denne Færge, des hurtigere kan man raade Bod paa de daarligere Forhold, der til Tider kan opstaa, netop fordi vi er nødt til at bruge 3 Færger i Driften. Det er „Christian IX“, „Odin“ og „Korsør“, men naar en af dem er til Reparation, maa vi bruge Hjulfærgen. Dette kan ikke blive ved i det lange Løb. Færgen „Sjælland“ kan vi ikke mere gøre Regning paa ret megen Brug af, og de to andre er for smaa til Forholdene. Det er Hensynet til den almindelige Trafik og til den stadig stigende Automobiltrafik over Store Bælt, en Trafik, der sikkert vil stige, naar Lille Bælts Broen kommer, men det er ogsaa af Hensyn til, at vi mener, det vil være heldigt efterhaanden at komme til at faa en noget større Overførsel af Personvogne over Store Bælt, og det kan ikke imødekomes med det Færgemateriel, vi nu har. Jeg mener derfor, det under alle Forhold vil være rigtigt at faa en saadan Færge anskaffet, og jeg takker Finansudvalgets Flertal for den Stilling, det har taget dertil.

Et helt andet Spørgsmaal er Spørgsmaalet om Isbrydermateriel. Her er efter min Mening Forholdet det, at man ikke kan blande Spørgsmaalet om Isbrydning og Spørgsmaalet om den daglig Trafik sammen. Thi jeg tror, at selv om det bliver ret store Beløb, der skal anvendes, ca. et Par Millioner til en Isbryder og 3 Millioner til en Færge, og man derfor i Stedet vilde lave et eller andet Monstrum, der skal være baade Færge og tillige Isbryder, vil det være at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa. En Isbryderfærge kan ikke bygges saaledes, at den kan gøre den Nytte, den skal i den almindelige Trafik, og den vil blive for dyr at bruge. Det er de Oplysninger, jeg har hentet fra de Folk, som har med det at gøre, og de skal nok holde Stik under alle Forhold.

Jeg har sagt i Finansudvalget, og det er ogsaa min Hensigt ret hurtigt at komme tilbage til det, at vi vil for Statsbanernes Vedkommende anse det for det rigtigste allerede i Aar at faa Færgen „Jylland“ bygget om, saaledes at den kunde faa sin Maskinkraft forøget fra ca. 900 H. K. til